

Maer ghy zijt wel te vreên, ja wenscht dat 't volck met hoopen
 Met u in dese BAEN ja voor u souden loopen ;
 En maect die lichter noch door u geleert bewijs,
 Op dat wy souden zijn deelachtigh vanden prijs.

L O F - D I C H T

VOOR DEN EDELEN ENDE VERMAERDEN HEER
 I A N L E R N O V T.

AL wat de son beschijnt, al wat haer gulde stralen
 Verlichten en bespiên, het moeder toch al dalen
 En buygen voor de doot: den scherp-getanden tijt
 Bringht alle dingh om hals, en schelt noyt iemant quijt.

Waer Troien had gestaen daer sagh men coren bloeyen ;
 In 't hof van Priamus de wilde cruyden groeyen :
 Van d'oude stercke stadt, van 't Neêrlants Teruwaen,
 Men fiet nauvv hier en daer een boeren-hutte staen.
 Ia daer is eenen dagh, een fellen dagh op handen,
 Wanneer dit conftigh al tot affchen fal verbranden ;
 Wanneer dat alle dingh dat was gevonden iet,
 Eens weder-keeren fal tot fijnen eerften niet.
 De deught alleen, de deught can lichtelijck ontvvijcken
 Het feyffen van den tijt : noyt en fal sy beswijcken,
 Of dalen in het graf. de deught, de weerde deught
 En kent geen ouderdom, blijft altijd in haer jeught.
 Daer naer de wetenschap, by naer van 't selve wesen,
 Gomt naer des menschen doot oock uyt het graf geresen.

Veel schoonder als te voor ; wanneer sy met geschal
 Gaet haers besitters naem trompetten over al.
 Den rijkdom, eer, en goet, dat blindt wel schoon in d'ooghe ;
 Maer als een bobbel staet fraey opgejaeght ten tooge
 Door d'ingedroncken wint, al glimpt sy als een glas ,
 Den minsten buyte-wint toont haest wat dat sy was.
 Het prachtigh purper-cleedt wort neergeleyt met 't leven ;
 En als den Coningh valt , de croon valt daer beneven :
 Geen coningh-staf soo sterck, soo wel door-vrocht van goudt,
 Die vanden lesten val sijn meester oyt behoudt.
 Den rijcken sietmen hier wel somtijts weeldigh draven ;
 Maer sijn gedachtenis wort oock met hem begraven :
 Sijn goet dat wort hy quijt, oock eer hy't selve meent :
 'Tgeen hy voor 't sijn gebruyct' en was hem maer geleent.

De fulcke meesten-deel en zijn maer in hun steden
 En in hun eeuw bekennt, van haet en nijdt bestreden,
 Gellaghen vande doot, verplettert vanden tijdt,
 'Ten zy dat wetenschap hun daer van heeft bevrijdt.
 Nochtans men vinter veel wel soo vernufte fotten,
 Die met de vvetenschap noch geerne souden spotten,
 En seggen: 'T pleegh te zijn, maer nu en is't niet meer,
 Dat door de wetenschap een man geraect tot eer.
 Dat die my seggen eens wat sy dan eere noemen?
 Wat al den lof-tocht is daer sy hun soo op roemen?
 Is't eere sijnen hals te buygen onder 't jock
 Van eenen meerder heer? is't eere sijnen rock
 Te hanghen naer den wint? sich worpen aen de voeten
 Van eenigh groot cadet, en met sijn onwil groeten?

Self tegen-gaen sijn hert? en naer een anders riet
 Te dansen over-al 't zy dat u lust oft niet?
 Is't eere te bestaen de vuylicheyt en 't crijten
 Van een verwesen mensch? te hooren het verwijten
 Van 't onbedachte volck? bejegenen hun haet,
 Met nergens na te staen, dan na sijn eygen baet?
 Voorwaer 't is ver' van daer. Maer ghy waert wel beraden
 LERNVTI wijsen helt, doen ghy dit ghinght vermaden
 Van uwe somer-jeught; wanneer ghy hebt veracht,
 Gestooten met den voet dien eere-loofsen pracht.
 Doen ghy u hebt hier van gespent naer u vermeugen,
 En liever hebt gesmaect die vrye water-teugen
 Van Pégasus fonteyn; zijt liever ingegaen
 Den wel-geruften wegh van Phœbus effen baen.

Alwaer ghy ver' van nijdt en ver' van haet gefeten,
 V schatten hebt geraept uyt Hélicons secreten;
 V schatten, die noch vyer, noch vvater, noch ellend,
 Noch onweer, noch geweld, noch af-jonst oyt en schend.
 Noyt en hebt ghy getracht tot grootheyt of tot eere:
 Maer d'eer, al liept ghy wech, die volghd' u even seere;
 Ghy'n cost die niet ontgaen. ., dit is den aerdt van haer:
 ,, Sy vliedt die haer vervolght, die haer vliedt volght-se naer.
 V wijse vader-stadt, d' Athéne van dees landen,
 De moeder, soo men seght, van soo veel schoon verstanden,
 Als d'ander al te saem, heeft u (sy vvas het weert)
 Tot haren besten Raedt, en Schepen-heer begeert.
 Dat sy op u versocht, en cost ghy niet ontseggen;
 Hoe dat ghy't overleydt, ghy'n cost het niet ontlegghen:

Ghy vvist Pythágoræ, ghy wist Platónis wet;
Die d'eerste vande stadt de meest-geleerde set.

De eere die en was hier mede niet te vreden,

Sy quam u op u hiel, oock van uytheymfche steden :

Met d'edeldom (vvaer naer soo menigh mensche draeft)

Heeft u en al u hoirs den Keyser selfs begaest.

„Den edeldom die oyt een mensche mach behalen,

„Moet comen vanden Prins, moet vanden Coningh dalen,

„Of van den Keyser selfs : maer die is verre best

„Naer onse rechten (a), die den Keyser heeft bevest.

„Laet d'ander roepen op hun edele geslachten;

„'Tgeen van hun ouders comt en is voor 't hun niet t'achten :

„Maer desen heeft het wit van edeldom geraect,

„Die om sijn eygen deught wordt edelman gemaect.

(a) Vid.

Tiraq.

de No-

bilit. c.

6. n. 1.

2. 3. 7.

& 8.